

De WereldKrant

Nr
20

voorjaar 2009

STAANDE OVATIE VOOR ONZE
DONATEURS (ZIE ACHTERPAGINA)

WERELD ASIELLEN
NEDERLAND

INTERNATIONALE HULP AAN ZWERFDIEREN

Kwartaaluitgave met nieuws over de zwerfdieren van deze wereld

Etenstijd in Galati. Mr. Cenac met een deel van de 250 dieren die hij van de dood redde.

GALATI, ROEMENIË

In een eerdere WereldKrant schreven we al eens over ons project in Roemenië, maar dat ging toen voornamelijk over de sterilisatieacties die WereldAsielen daar sponsort. Deze keer laten wij u kennismaken met Mr. Cenac, 'de engel van Galati' zoals hij ook wel liefkozend wordt genoemd. Dit omdat hij ondanks alle tegenwerking blijft vechten voor de zwerfdieren van zijn stad. Het

is onvoorstelbaar wat deze man allemaal voor de straathonden doet. En dit in een land waar nog steeds vreselijke armoede heerst, waar de corruptie hoogtij viert, en waar een zwerfdier nog minder voorstelt dan een oude krant. Maar dankzij mensen als Mr. Cenac en steeds meer hulp uit het westen (dus ook dankzij u donateurs!), begint er langzamerhand iets te veranderen in Roemenië.

Het is u inmiddels wel bekend hoe de gemeentesielen in landen aan de Middellandse Zee en in het Oostblok werken. Dieren die op straat zwerven worden daar op brute wijze naartoe gebracht en binnen hooguit tien dagen afgemaakt. Van euthanasie is geen sprake want een spuitje kost geld. Dus slaat men de dieren de kop in of wurgt ze. Eten en drinken krijgen ze meestal niet meer, ze moeten immers toch dood.

Hij is dol op ze en noemt zichzelf met trots 'de papa van de honden'. De dieren op hun beurt zijn allemaal stapelgek op hem, en ditzelfde geldt voor de Roemeense vrijwilligers die regelmatig zieke en gewonde dieren komen brengen.

Het asiel ligt even buiten de stad Galati en is ondergebracht in een voormalige pelsdierenfokkerij. De hokken zijn vreselijk armoedig en de

dieren krijgen voornamelijk goedkoop vleesafval te eten. Maar... de honden hebben veel vrijheid en in de barre Roemeense winters een dak boven hun hoofd. Daarnaast ontvangen ze, misschien wel voor het eerst in hun leven, liefde en dat is waarschijnlijk wel het mooiste dat Mr. Cenac hen kan geven.

Omdat Roemenië zo corrupt is, maakt WereldAsielen niet rechtstreeks geld over naar dit land, maar naar Romania Animal Rescue

Het eten bestaat voornamelijk uit gekocht slachtafval en door gebrek aan water is het erg vies in het asiel.

Zo gaat het dus ook op veel plaatsen in Roemenië. Maar in de stad Galati stond op zekere dag een man op, die vond dat het ook anders kon. Hij meldde zich bij de gemeente en bood aan om voor de ten dode opgeschreven dieren te gaan zorgen. Het was een gepensioneerde ingenieur met een hart van goud en u begrijpt het al, we hebben het hier over Mr. Cenac. Hoe hij het klaarspeelde weten we niet, maar hij mocht van de gemeente voor de honden gaan zorgen en sindsdien is er geen dier meer afgemaakt in het asiel. Er zitten inmiddels zo'n 250 honden en Mr. Cenac kent ze allemaal bij naam.

(RAR) in Californië. Wij werken al lange tijd samen met deze gerenommeerde dierenhulporganisatie, waarvan de grote motor Nancy Janes is, een vrouw die zich het vuur uit de sloffen loopt om de Roemeense straathonden te helpen, en vooral ook de mensen die zich inzetten voor deze dieren. Om er zeker van te zijn dat het geld goed wordt besteed, vliegt Nancy regelmatig (op ingezamelde airmiles) naar Roemenië en bezoekt dan ook Mr. Cenac. Dankzij een tolk die haar bij alle bezoeken vergezelt, blijft zij exact op de hoogte van wat er allemaal speelt. En zo ontdekte Nancy

De dieren zijn ondergebracht in een voormalige pelsdierenfokkerij. Bij extreme kou en sneeuwstormen gaan de zeilen naar beneden.

op een dag dat er veel te weinig eten voor Mr. Cenac's honden was. Bij terugkomst in Amerika opende zij meteen een bankrekening voor hem en zorgde dat hij daarvan maandelijks in Roemenië een bedrag kon afhalen voor voer voor zijn dieren. Dit werkte uitstekend totdat... de economische crisis toesloeg. Veel Amerikaanse donateurs zegden op, en zo sloeg ook het noodlot toe voor Mr. Cenac's dieren en was er geen eten meer.

Hoewel we bij WereldAsielen ook merken dat het economisch slechter gaat, zijn we toch onmiddellijk te hulp geschoten. Begin januari maakte WereldAsielen geld over voor voer. De

reactie van Nancy, die inmiddels heel wat slapeloze nachten achter de rug had vanwege de zorgen om Mr. Cenac en zijn dieren, was hartverwarmend. En ook een bedankje van Mr. Cenac zelf bleef niet uit.

Twee Roemeentjes bedelend om een aai over hun bol.

WereldAsielen ontving van hem een dik pakket met daarin keurig alle rekeningen van het aangeschafte voer, en een prachtige handgeschreven brief (inclusief Engelse vertaling) waarin onder andere dit stond voor onze donateurs: "Although I never met you, I thank you from my heart for having taken care of these creatures forgotten and hated by many people." (*Alhoewel ik u nooit ontmoet heb, dank ik u met heel mijn hart voor de hulp aan deze vergeten schepselen die door zovelen worden gehaat*). Dit bedankje ging vergezeld van een stapel aandoenlijke foto's, waarvan wij er hier een aantal voor u afdrukken.

WereldAsielen blijft natuurlijk Mr. Cenac's dieren helpen met eten totdat Nancy's organisatie het weer over kan nemen. Maar... er staat nóg iets op de urgentielijst voor dit asiel waar we iets aan willen doen, en dat is een waterput. De kosten hiervoor bedragen 1.000 euro. In het asiel is geen water, dit moet met jerrycans in de stad gehaald worden. U kunt zich voorstellen dat dit geen doen

is met 250 honden. Met zo weinig water hebben de dieren niet voldoende te drinken en lukt het Mr. Cenac onmogelijk het asiel schoon te houden. En alsof dit nog niet genoeg is, zijn de dierenartsen gestopt met het steriliseren van Mr. Cenac's honden

want... ze vinden ze te vies! Dit laatste is wel zó schrijnend, dat het ons ertoe heeft gebracht u het volgende te schrijven:

Lieve donateurs van WereldAsielen! We weten dat het geen rooskleurige tijden zijn en dat er onder u ook mensen zijn die het niet makkelijk hebben. We hebben daar uiteraard het volste begrip voor en hopen dat alles snel weer wat beter zal gaan. Maar... laat u alstublieft de zwerfdieren niet in de steek! Een man als Mr. Cenac, en al die andere mensen die dagelijks voor de zwerfdieren zorgen, verdienen het toch niet aan hun lot overgelaten te worden. Zij hebben al zoveel te lijden. Daarom vragen wij u: ‘

Blijf alstublieft bij ons zodat we de zwerfdieren kunnen blijven helpen.’

En mochten er mensen zijn die ondanks de mindere tijden toch Mr. Cenac willen helpen met zijn waterput, dan vindt u achterop deze WereldKrant ons gironummer. Vermeldt u er wel even bij Mr. Cenac. Namens de man met het hart van goud en zijn 250 honden: ontzettend bedankt.

Mr. Cenac geeft de dieren per roedel te eten. Als de bodem van de container bereikt is, wisselt de groep en komt er een volgende container met vleesresten.

PANDO, URUGUAY

In Uruguay zijn het vooral zwerfhonden die het moeten ontgelden. Aanrijden (expres), vergiftigen of doodschieten zijn aan de orde van de dag. Iemand die zich het lot van (zwerf)dieren aantrekt, moet je in Uruguay dan ook met een lantaarntje zoeken. Mary Brown is zo iemand en sinds 2005 steunt

WereldAsielen haar werk.

Ze woont in Pando waar ze zich ontfermt over ieder dier in de wijde omgeving dat hulp nodig heeft. Van honden en katten tot vogels en ezels. Ze is een geboren en getogen

Uruguayaanse, hoewel haar van verre voorouders gekregen naam anders doet vermoeden. Ze is een dierenvriendin pur sang. Dag in dag uit op de

bres voor dieren. Wat ze in haar eentje bereikt, is een druppel op de gloeiende plaat, maar ieder gered dierenleven is uiteraard de moeite waard. De laatste maanden is Mary met een groepje vrijwilligers druk bezig geweest om de buitenrennen te verbeteren en uit te breiden. Ze kon deze klus beginnen (en afmaken) door een bijdrage van WereldAsielen. Ook diverse donateurs betaalden hieraan mee met een speciale bijdrage voor Mary.

De rennen worden overdekt met zeildoek zodat de dieren droog zitten.

Mary Brown met een aantal van haar honden.

Het was hard nodig om de buitenrennen aan te pakken, want de bodem werd almaar drassiger. Op de foto's is te zien dat alle rennen overkapt worden met zeildoek, zodat de dieren nu droog zitten. Voor warmte hoeft er in dit Zuid-Amerikaanse land niet te worden gezorgd. Dat scheelt weer geld. Ook zijn er tientallen hondenhokken getimmerd, geschilderd en afgewerkt, zodat de dieren op ieder moment de schaduw kunnen opzoeken. Het klinkt tegenstrijdig, maar in Uruguay hebben zwerfdieren het juist slecht door de 'dierenwet', waar het woord dier nauwelijks in voorkomt. Hierdoor

Een aantal vrijwilligers kwam helpen met het bouwen van hondenhokken.

kunnen mensen ongestraft de meest gruwelijke dingen met dieren uithalen. En geloof me, u wilt er echt geen voorbeelden van horen. Door deze falende wetgeving gaan dierenbeulen (daders is echt te zwak uitgedrukt) vrijuit en dat moedigt hen aan om er vooral mee door te gaan. De huidige wet dateert uit 1918 en er lijkt een herziening aan te komen. Nu denken u en ik dat er dan wel verbeteringen zullen komen, maar... deze wetsherziening maakt het voor alle dieren slechter!

Kortom: we zijn blij dat we Mary Brown kunnen helpen, want het beschaafde tegenwicht dat zij biedt aan de misselijkmakende mentaliteit van anderen is bijzonder hard nodig. Wilt u iets extra's voor Mary doen? Maak dan een bijdrage over o.v.v. 'Mary Brown' of 'Pando'.

Help Mary Brown met haar actie voor een goede dierenwet. Ga naar: <http://www.thepetitionsite.com/1/pets-abuse-in-uruguay-with-no-punishment--abuso-de-mascotas-en-uruguay-sin-castigo> (alle tekst achter elkaar zonder spaties!).

KIEV, OEKRAÏNE

Vorige keer las u over het asiel in Kiev, dat wordt gerund door Asia Serpinskaya. De omstandigheden voor haar en de 400 zwerfdieren zijn bar en boos, omdat er geen verwarming, electriciteit en leidingwater is. Het kostte ons meer dan een jaar om daar iemand te vinden die Engels sprak, zodat we konden gaan helpen. Toen dat uiteindelijk in orde was, schreven we er een artikel over in de vorige WereldKrant.

En opeens bleek hoe klein de wereld is. Een van onze donateurs, een Oekraïense die al acht jaar in ons land woont en werkt, vertelde ons: "Fijn dat jullie dit asiel helpen. Mijn moeder werkt er twee dagen in de week als vrijwilliger en dat doet ze al meer dan tien jaar."

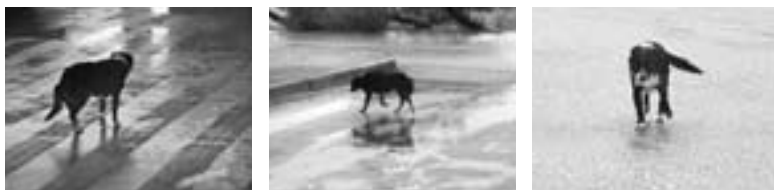
Zo ben je dus een eeuwigheid bezig om contact te zoeken en zo wordt het contact je in de schoot geworpen! Maar belangrijker was wat de moeder later vertelde: "De laatste tijd is goed te zien dat er meer eten is, want de dieren zien er stukken beter uit. Je kunt echt merken dat het geld uit Nederland helpt." Zo hoort u uit eerste hand wat uw bijdragen voor de dieren in Kiev betekenen en hoe belangrijk ze zijn. Dank u wel.

Dankzij de hulp uit Nederland zien de dieren er stukken beter uit.

MARTOS, SPANJE

Eind vorig jaar zag een automobiliste een klein verwaarloosd hondje bij een tankstation in Diezma, een dorpje in de provincie Granada. Het dier liep daar verkleumd en ziek tussen de auto's door.

Negen maanden lang zwierf de kleine Gaso bij een benzinstation langs de snelweg.

De vrouw probeerde het hondje te pakken, maar het rende uit angst steeds weg. Bij navraag bleek die kleine daar al negen maanden rond te lopen, bedelend om eten, maar niemand keek naar hem om. Bovendien was het daar levensgevaarlijk voor hem, zo vlakbij de snelweg. Omdat de vrouw het hondje niet kon vangen, vroeg zij om hulp via internet.

Deze oproep bereikte ook WereldAsielen, dus pakten we ogenblikkelijk de kaart erbij om te zien of we contacten in de buurt hadden. En dat hadden we! Het was Antonio in Martos. Hij woonde wel 150 kilometer van Diezma vandaan, maar we konden het allicht proberen. Inmiddels hadden we het hondje Gaso genoemd, naar gasoliner, het Spaanse woord voor tankstation. Onze grote vriend Antonio, net uit het ziekenhuis vanwege een knieoperatie en nauwelijks in staat tot lopen, stond meteen klaar toen hij Gaso's verhaal hoorde. Hij nam contact op met het tankstation en beloofde die kant op te komen, zodra zijn knie het toeliet. We opperden nog om iemand anders te vragen zodat hij rust kon nemen, maar hij was niet te vermurwen.

In spanning wachtten we af. Tot twee keer toe kon Antonio op het laatste moment niet vertrekken omdat zijn knie te dik was. Maar op een goede dag vertrok hij, en niet lang daarna kwam het verlossende mailtje:

'Gaso está ya en Martos' (Gaso is al in Martos). Die kleine zat

dus al veilig bij Antonio thuis maar het was geen eenvoudige klus geweest om hem te vangen. Eerst was hij nergens te bekennen en toen Antonio hem na lang wachten in het vizier kreeg en met worst probeerde te lokken, nam hij de benen. Na veel mislukte pogingen overwoog onze grote vriend zelfs om zijn verdovingsgeweer te gebruiken, maar dat vond hij bij nader inzien toch wel zielig voor zo'n klein hondje. De oplossing kwam uiteindelijk uit onverwachte hoek. Een echtpaar dat kwam tanken gooide wat eten naar Gaso en terwijl hij dit pakte, zag Antonio kans een deken over hem heen te gooien. En zo werd Gaso dan toch gevangen.

Antonio trots op de foto met zijn 'vangst'.

Eind goed al goed zou je zeggen, ware het niet dat Antonio bij deze actie op zijn pas geopereerde knie viel en ook zijn camera liet vallen. Gelukkig

viel de blessure mee en ook de camera bleek te repareren. WereldAsielen nam de kosten voor deze reddingsactie voor haar rekening. En Antonio? Die strijdt moedig voort tegen al het onrecht dat dieren wordt aangedaan.

WereldAsielen was erbij om Gaso te verwelkomen.

LAATSTE NIEUWS

Om te voorkomen dat Gaso wéér in verkeerde handen zou vallen, regelde Antonio dat het hondje met nog een aantal Spaanse zwervertjes mee mocht naar Nederland. Het transport vertrok vanuit Sevilla dus reed onze dierenvriend opnieuw een paar honderd kilometer om Gaso daar naartoe te brengen. Na twee dagen reizen kwam de kleine in Nederland aan. WereldAsielen was erbij om hem te verwelkomen. Gaso mag eerst rustig van zijn lange reis bijkomen, daarna wordt er een goed tehuis voor hem gezocht.

AGISTRI, GRIEKENLAND

In de periode tussen de vorige WereldKrant en deze uitgave heeft WereldAsielen gelukkig weer heel wat projecten kunnen helpen. Een van de mensen waarvoor óók bij ons aangeklopt werd, was de Engelse Wendy Yule op het Griekse eiland Agistri. Begin van dit jaar hield haar auto ermee op. Dit dreigde dramatische gevolgen te hebben voor de zwerfdieren van het eiland want zij zijn totaal afhankelijk van haar. Wendy rijdt dagelijks zo'n 23 voederplaatsen af, waar bij elkaar meer dan 200 zwervkatten komen eten. Daarnaast is zij ook de enige op het eiland die voor de zieke en aangereden dieren zorgt, dus haar auto kan zij geen dag missen. We adviseerden Wendy zo snel mogelijk de auto naar de garage te brengen en dat deed zij. Ondanks dat de onderdelen van het vasteland moesten komen, konden de reparaties toch snel uitgevoerd worden. WereldAsielen betaalde de rekening. Dit laatste lijkt een luxe, maar deze vrouw leeft van een klein pensioentje en daarvan verzorgt zij alle zwerfdieren op het eiland. En dat niet alleen, want thuis heeft zij ook nog eens de zorg

Nadat de auto gerepareerd was, startte Wendy meteen weer met voeren.

voor 47 katten en vier oude honden die niet meer terug kunnen op straat. Dit alles is onmogelijk te doen van een klein pensioentje, dus springt WereldAsielen regelmatig bij. Wat Wendy het meeste zorgen baarde toen de auto kapot was, was dat zij niet meer naar een dierenarts kon. Het eiland

Agistri zelf heeft geen dierenarts dus moet zij met elk ziek of gewond dier naar de haven rijden om daar de boot te nemen naar het grotere eiland Aegina. Zonder auto zouden de dieren dus niet alleen zonder eten zitten, maar ook zonder medische hulp.

Tijdens het overleg dat wij met Wendy hadden, vertelde zij ook dat het voer voor de dieren begon op te raken. Dit is niet zo verwonderlijk want 's winters krijgen de zwervertjes altijd extra te eten om zich tegen de kou te kunnen wapenen. WereldAsielen betaalde daarom niet alleen de garage maar maakte ook een donatie over voor voer. En zo kwam alles toch nog op zijn pootjes terecht. Voor de dieren was er weer eten, de auto deed het weer en Wendy... die kon haar geluk niet op!

'De kattentaart' zoals deze foto bij WereldAsielen genoemd wordt. Hier ziet u een deel van de dieren die Wendy bij haar thuis verzorgt, omdat ze niet meer op straat terug kunnen.

AMADORA, PORTUGAL

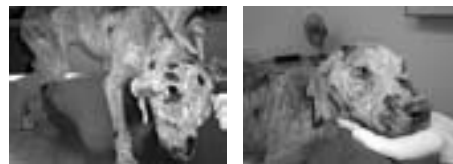
Uit Portugal even een kort berichtje over C&A, u weet wel Cristina en Ana, de dappere vrouwen die allerlei zieke en zwaargewonde dieren van straat halen. Ze betaalden tot voor kort alles uit eigen zak omdat niemand hen wilde helpen met die 'vieze' zwerfdieren. Gelukkig is dit nu verleden tijd dankzij de donateurs van WereldAsielen.

Wij schreven voor het eerst over C&A in de vorige WereldKrant en publiceerden daar toen de foto's bij van Gigi, het vreselijk door schurft aangetaste hondje, dat door Cristina en Ana zo liefdevol wordt verzorgd. Er kwamen zoveel leuke reacties binnen, en het laatste nieuws over Gigi is zó aandoenlijk,

dat wij opnieuw een plaatsje voor haar inruimen. Deze keer

ziet u haar niet vol schurft en overdekt met open wonden, en nee ook niet in een jas van C&A, maar u ziet haar, jawel, in de laatste creaties van bekende modeontwerpers uit Parijs.

Attentie dames en heren, hier is ze dan, wegens groot succes geprolongerd... Gigi uit Portugal!

Gigi zoals zij langs de weg werd gevonden. Dik onder de schurft, overdekt met wonden en huilend van de pijn.

Hier ziet u Gigi in een dress van Chanel. Het materiaal bestaat uit groene crêpe en de bijpassende shawl is van Chinese zijde.

En hier showt Gigi haar doorzichtige regenjas, speciaal voor haar ontworpen door het Huis Dior. Hij is afgezet met rood-witte biezen van katoen. Het katoen werd speciaal voor Gigi overgevlogen uit India.

Ook Gigi's badartikelen zijn niet zomaar van de markt. Hier relaxed zij, na een verkwikkend bad, in een maisgele bath towel met schaaopdruk van Armani.

De medewerkers van WereldAsielen hebben ontzettend genoten bij het zien van deze foto's, wij hopen dat dit ook geldt voor onze donateurs. Het is zó geweldig om te zien hoe dit dier er langzaam weer bovenop komt. Haar behandeling zal nog maanden duren maar Gigi is het dubbel en dwars waard.

En voor degenen onder u die nu denken dat hun donaties aan dure hondenjassen worden besteed... wij kunnen u geruststellen. De jasjes zijn door Cristina en Ana zelf gemaakt om Gigi's aangetaste huid te beschermen. En de badhanddoek komt gewoon uit een Portugees warenhuis. Er is dus geen Chanel, Dior of Armani aan te pas gekomen.

Inmiddels hebben Cristina en Ana al weer veel andere dieren opgenomen. Zo heeft Gigi sinds kort gezelschap gekregen van twee uitgehongerde honden, een kat met pootjes uit de kom, een verkeersslachtoffertje met botbreuken en een hond met zo'n ernstige infectie dat zijn poot moest worden geamputeerd. Dankzij onze donateurs kon WereldAsielen geld voor medicijnen, bloedonderzoek, röntgenfoto's en operaties overmaken.

Ana, Cristina en Gigi sturen u de allerhartelijkste groeten uit Portugal en bedanken iedereen die zo geweldig meeleeft. Het doet hen zó goed dat er mensen in Nederland zijn die aan hen denken.

ODENA, SPANJE

In het weekend van 24 en 25 januari 2009 woedde er in Noord-Spanje een verschrikkelijke storm. U zult zich dit vast nog wel herinneren want het was overal op het nieuws. Wat de journaals niet haalde, was dat het dierenasiel in Odena bij Barcelona voor een groot deel werd weggeblazen. Veel hokken en kennels werden verwoest en een aantal dieren sloeg in paniek op de vlucht.

De bomen in het asiel werden met wortel en al uit de grond gerukt. Het is een wonder dat er geen dieren omkwamen tijdens de storm.

veel te druk. Het waren angstige uren voor de asielmedewerkers en natuurlijk leefde WereldAsielen met hen mee. Maar gelukkig, zondag laat in de middag kwamen eindelijk de verlossende woorden: "Hoera! Alle dieren weer terug." De meeste bleken toch in de buurt gebleven te zijn, maar één hond

werd kilometers verderop gevonden. Hij was daar volkomen apatisch een huis binnen gewandeld. Normaal gesproken schopt men een dier dan de straat op in Spanje, maar deze hond had geluk want de bewoners belden meteen het asiel.

Er waren nog twee dieren die geluk hadden want voor hen kwam, achteraf bekeken, de storm als een zegen. Wat begon als een nachtmerrie eindigde in een veilig onderkomen met liefdevolle verzorging.

Vlakbij het getroffen asiel ligt een fabriek waarvan

de eigenaar ooit voor de bewaking twee Duitse Herders had neergezet. De fabriek werd echter gesloten en iedereen vertrok. Maar de honden werden achtergelaten. Een enkele keer kwam er iemand langs om wat eten te brengen maar dat mocht geen naam hebben. De asielmedewerkers hadden al dikwijls de politie erbij gehaald maar die deed niets. De honden weghalen

mocht ook niet, want dan maakte het asiel zich schuldig aan diefstal omdat de dieren een eigenaar hebben.

Dit asiel vangt niet alleen honden en katten op, maar ook wasberen, papegaaien en zelfs apen. Het betreft vaak dieren die illegaal het land

zijn binnengesmokkeld en op de luchthaven van Barcelona door de politie in beslag zijn genomen.

Omdat er in het gebied geen officiële opvang voor hen is, worden ze naar het asiel in Odena gebracht. Hier hebben ze het heel goed.

Tijdens de storm vluchtte ook Nepal een van de grote apen. Om hem maakte men zich extra zorgen want hij is nogal getraumatiseerd en daardoor niet altijd even aardig tegen mensen. Men vreesde dat hij tijdens zijn vlucht in paniek iemand zou bijten, en

dat de politie hem dan zou afschieten. Dit was wel het laatste dat deze jongen verdiende. De politie kon ook niet helpen zoeken want zij hadden het

Nepal na zijn ontsnapping weer veilig terug op zijn honk.

In het weekend van de storm namen de zware windstoten ook veel elektriciteitskabels mee. Een aantal van die losgerukte kabels kwam terecht op het fabrieksterrein bij de honden. Omdat er nog spanning op stond, durfde niemand de dieren daar weg te halen want dat was levensgevaarlijk. Men moest dus wachten op de brandweer. Maar die had het ook te druk dus liepen de honden al die tijd gevaar geëlektrocuteerd te worden. Schijnbaar realiseerden alleen de asielmedewerkers en de mensen van WereldAsielen zich dit, want niemand liep een stap harder om te helpen. Opnieuw volgden er dus angstige uren. Maar ook in dit geval kwam er uiteindelijk goed nieuws. De honden waren

Omdat er nog spanning op de kabels stond, durfde niemand de honden te helpen.

beiden door de brandweer bevrijd en dat niet alleen... ze zaten zelfs veilig en wel in het asiel. In het asiel??? Maar daar mochten ze toch nooit naartoe omdat ze een eigenaar hebben! Jawel hoor, de politie was geweest en die had dat besloten. En als de politie in Spanje iets zegt, dan is het zo!

Tijdens het schrijven van dit artikel kwam er een berichtje binnen van Núria, de beheerster van het asiel. De honden zitten er nog steeds en zij maken het uitstekend. Superman & Junior, zoals ze inmiddels zijn genoemd, kunnen hun geluk niet op. Tegen hun baas is officieel aangifte gedaan wegens zware verwaarlozing.

Superman (links) toont zijn dankbaarheid aan verzorgster Montserrat en Junior (rechts) gaat van puur geluk op z'n rug liggen als hij wordt aangehaald.

O ja! en voor we het vergeten, WereldAsielen leefde niet alleen mee tijdens de storm, maar stuurde ook een donatie zodat er snel kon worden begonnen met het herstel van het asiel.

ROTA, SPANJE

Onlangs ontvingen we een noodoproep van ons project in Burgos. Zij vroegen hulp voor Claudia Conte, hun oud-collega. Claudia redt dieren uit de perrera's (dodencellen) in Rota, een stad in de provincie Cádiz, in het zuiden van Spanje.

Vier van de negentien honden die Claudia in januari uit het dodingsstation redde.

De mensen in Burgos schreven ons het volgende: *Om de honden uit de dodencellen te halen, betaalt Claudia alles uit eigen zak. Eten voor de dieren, medicijnen, dierenartskosten en ook de opvang in pensions en op particuliere adressen. Maar momenteel zit ze zonder geld en kan ze geen hond meer redden. Vandaag belde ze huilend op omdat er weer drie lieve, gezonde honden waren afgemaakt. Ze is echt ten einde raad. We weten niet meer wie we om hulp moeten vragen, vandaar dat we jullie mailen. WereldAsielen is onze laatste hoop.*

We namen direct contact op om te kijken wat we konden doen. Claudia is van oorsprong Italiaanse maar woont in Malaga. Dit is maar liefst 600 kilometer van de perrera in Rota vandaan, maar dit weerhoudt haar er niet van de dieren daar te helpen. Ze gaat er zoveel mogelijk naartoe om de honden te verzorgen en hen eruit te halen als er willigster ter plaatse die de honden dagelijks eten en drinken geeft en haar van alles op de hoogte houdt. Dit geeft haar wat rust.

WereldAsielen stuurde geld voor voedsel en

medicijnen, maar zond daarnaast ook een oproep naar alle contacten in Spanje, met de vraag of zij Claudia wilden helpen. Dit werd een groot succes, want ondanks dat de meeste asielen vol zaten, nam een aantal van hen toch een paar honden op. Claudia houdt ons wekelijks op de hoogte met een

verslag en foto's. Soms zijn het trieste verhalen en moeten wij haar een hart onder de riem steken. Maar regelmatig is er ook goed nieuws. Zoals het bericht over Pena en Dolor. Net voordat Claudia hulp van WereldAsielen kreeg, hoorde zij dat deze twee hondjes waren afgemaakt. Ze was ontroostbaar. Achteraf bleken de dieren door het oog van de naald

te zijn gekropen, want men had nog geen tijd gehad om ze te doden. Claudia is nog nooit zo snel in de perrera geweest! Ze nam ogenblikkelijk de dieren mee, bracht Dolor naar een opvangadres en installeerde Pena veilig bij haar thuis.

Ondanks alle tegenslagen gaat Claudia door met haar geweldige werk. Alleen al in de maand januari redde zij negentien honden het leven!

Dolor angstig in een hoekje in een dodencel en Dolor veilig in de armen van Claudia.

WereldAsielen blijft haar steunen en daar is ze enorm blij mee. "Jullie solidariteit maakt me aan het huilen", schreef ze ons. Het laatste nieuws dat we van haar ontvingen is dat ze druk doende is een aantal ernstig verwaarloosde paarden te redden.

STAANDE OVATIE VOOR... U!

Keer op keer staan we versteld van onze donateurs. U bent zeer vindingrijk in het bedenken van manieren die geld opleveren en altijd bereid kosten te besparen. We hopen van harte dat u hiermee doorgaat, want zo haalt u de zwerfdieren door de recessie!

Kortom: de dieren mogen hun pootjes dichtknijpen met mensen als u. Hiervoor verdient u eigenlijk een staande ovatie, maar... dat is vrijwel niet te organiseren. In plaats daarvan ontvangt u van ons hierbij een welgemeende pluim op de hoed, een klopje op de schouder en een tien met een griffel! Want u helpt de buitenlandse zwerfdieren op een of meer van deze manieren.

- Dankzij regelmatige en trouwe bijdragen kunnen we onze hulp goed plannen en over het jaar spreiden.
- Met automatische afschrijvingen besparen we veel bankkosten.
- Dankzij periodieke schenkingen betaalt de belasting mee aan onze dierenhulp.
- U vraagt geld in plaats van cadeaus aan visite op verjaardag, huwelijksdag of andere feestelijke dag en geeft het aan de zwerfdieren.
- Bedrijfsmedewerkers laten hun kerstpakket

schieten en sturen ons de waarde in harde munt.

- U maakt de opbrengst over van het aan de man brengen van spullen op markten, braderieën en noem maar op.
- Scholen organiseren uiteenlopende activiteiten om geld

voor de zwerfdieren te verdienen.

- U stuurt ons oude of overgebleven bankbiljetten uit alle landen van de wereld.
- U stuurt ons oude, kapotte of overtollige sieraden van goud, zilver of een ander edelmetaal.
- U stuurt ons digitale camera's, waarmee de mensen van onze buitenlandse projecten duidelijke foto's kunnen maken voor website en WereldKrant.
- U maakt extra bijdragen over, speciaal voor projecten en dieren waar u een zwak voor heeft.
- U maakt de ontvangen rente op betaal- en spaarrekeningen naar ons over.
- U laat de zwerfdieren meedelen van uw (belasting)meevallers.

Het is in één woord geweldig! Overigens garanderen wij dat bijdragen, die speciaal voor een bepaald project worden gegeven, ook echt voor de volle honderd procent bij dat project terechtkomen.

KOM KIJKEN WAT WE MET UW GELD HEBBEN GEDAAN

WereldAsielen heeft geen CBF-keurmerk, want dat is enorm duur, ingewikkeld en tijdrovend. Maar dat betekent zeker niet dat onze financiën geheim zijn. Integendeel, op 2 mei van 10.30 tot circa 12.30 uur leggen we al onze financiële bescheiden 2008 op tafel, lichten het uitgebreid toe en beantwoorden alle vragen. Iedereen die aan het volgende voldoet, is van harte welkom:

- 1) u heeft in 2008 tenminste één bijdrage overgemaakt naar WereldAsielen, en
 - 2) u meldt zich aan vóór 20 april a.s., zodat we een locatie met voldoende capaciteit kunnen kiezen
- Locatie en routebeschrijving ontvangt u z.s.m. na 20 april, maar het wordt in ieder geval in Utrecht of directe omgeving. Binnenkort vindt u overigens ons verkorte jaarverslag 2008 op de website. Hebt u geen internet, dan sturen we het op verzoek graag naar u toe.

COLOFON

Stichting WereldAsielen Nederland, Postbus 1408, 3500 BK Utrecht T (030) 265 70 89

E info@WereldAsielen.nl I www.WereldAsielen.nl Nederland: ING Bank **12 45 46**

(IBAN NL12 INGB 0000 1245 26 BIC INGBNL2A) België: KBC Bank **737-0144954-79** KvK 30199950

Met ANBI-beschikking 8139.21.600 heeft de Belastingdienst WereldAsielen aangemerkt als goed doel.